

Christina von Dreien

NAKONEC VŠECHNO
DOBŘE DOPADNE

jak si sami vytvoříme dokonalý svět

Christina von Dreien:

Nakonec všechno dobře dopadne
Jak si sami vytvoříme dokonalý svět

z německého originálu

Christina von Dreien: Am Ende ist alles gut

Wie wir uns die heile Welt selbst erschaffen

© 2020 Govinda-Verlag GmbH

Rheinau / Zürich (Switzerland)

Used with permission

*„V dobách, jako je tato, nám velkou naději a víru dodá to,
když si budeme neustále připomínat, že nejsme sami,
ale že všude kolem je mnoho lidí,
kteří stejně jako my touží po dokonalém světě,
a že tento dokonalý svět určitě přijde. Jedno je totiž jisté:
Svět nezanikne, a nakonec všechno dobře dopadne.“*

*„Síla našich myšlenek spolu s energií našich pocitů
může změnit celý svět k lepšímu.“*

*„Pokud bude na Zemi dostatečné množství lidí
spokojeno se svými životy, byť pouze v jeden den současně,
celý negativní systém se zhroutí.
Všechno se může změnit z minuty na minutu.“*

– Christina von Dreien –

sestavil a redigoval: Ronald Zürrer
přeložila: Zuzana Kyllarová (texty hezky česky)
redakce: Ingrid + Anton Modory
jazyková redakce: Pavel Pokorný

fotografie na obálce: Anna-Nina Good / goodphotography.ch
fotografie uvnitř knihy: Anna-Nina Good, Daniel Stockley, Nicola Good
pozadí: shutterstock_142102051
logo: Narada Demian Zürrer
obálka: Ingrid Modory

© ANCH BOOKS 2021
www.anch-books.eu

tisk: Quatro print, a. s.
papír: creamy 80 g

ISBN 978-3-9822899-0-8

Obsah

Úvodní slovo	11
1. Svět nezanikne	
Období, jež stojí před námi, možná bude velmi zvláštní, ale nakonec všechno dobře dopadne	13
Vypravěči příběhů	15
Vědomě vytvořit dokonalý svět	18
Nebát se – bez ohledu na to, co se děje	24
Ve všem vizte to pozitivní	29
Jste dokonalé bytosti, jež se nyní znovu probouzejí	31
2. Obrat k dobru	
Manifestace vize dobra	35
Čím pozitivním může každý z nás přispět	37
Láskyplná komunikace s přírodními bytostmi	40
Láska Matky Země	42
Jde o více nežli o Zemi	43

3. Pomoc zvenčí	
Pozitivní a negativní mimozemšťané	47
Svoboda prostřednictvím introspekce neboli sebepozorování	54
Nejsme produktem náhody	59
Hromadné probouzení	62
Bytosti, jež ovládají tuto planetu, bez našeho strachu zemřou hlady	63
Spokojenost jako základní postoj	65
Zůstaňte beze strachu a nikoho nesudte	69
4. Jsme dokonalí	
Vděčnost	75
Telepatie a jiné nástroje	77
Vítaná opakování	81

ÚVODNÍ SLOVO

Milé čtenářky a milí čtenáři,

při všech zmatcích a všem tom, co se právě děje ve světě, je obzvláště důležité zaměřit se na to, abychom byli v příštích měsících uvnitř i navenek – pokud možno – co nejvíce v pohodě. Jedině tak si udržíme naději a jistotu, že nakonec všechno dobře dopadne.

Pouze tak můžeme každý den vysílat pozitivní pocity do kolektivního pole vědomí. Tyto pozitivní pocity neprospívají jen nám samotným, ale pomáhají zvyšovat pozitivitu i v rámci kolektivu. Čím více radosti, lásky, spokojenosti a důvěry proudí do společného pole, tím jednodušší budou pro nás následující měsíce.

Každý den si můžeme v duchu představovat, jak takový vyléčený svět vypadá — tak dlouho, dokud jej sami nepocítíme. Díky našim pocitům pak tento svět začneme manifestovat. Sice se nám přitom dostane pomoci od duchovního světa, ale něco musíme udělat i my sami. Každý z nás je důležitý. Každý si umí představit, jak vypadá dokonalý svět, každý může tento svět procítit – a tímto způsobem jej podpořit. Bez vize nikdy nic nového nevzniklo. Dříve, než se věci projeví v hrubohmotném světě, musí být přítomny na jemnohmotné úrovni.

Nakonec všechno dobře dopadne, to je jisté. Vyžaduje to však pomoc každého z nás. Jakmile toto poznáme, přebíráme odpovědnost neustále vysílat do informačního pole něco pozitivního. Nezapomínejme přitom na „maličkosti“ každodenního života: úsměv, přátelský pohled, laskavé slovo — to všechno je důležitější, než si možná myslíme.

Christina von Dreien, září 2020

Vědomě vytvořit dokonalý svět

Jeden z přírodních zákonů hovoří, že to, co si představujeme ve svých myšlenkách a co navíc procítíme ve svém srdci, se postupně projeví i v našem životě. Budeme-li si společně s mnoha dalšími lidmi představovat, jak vypadá dokonalý svět a jaké je to v takovém světě žít, pak se tento dokonalý svět musí zde na Zemi manifestovat. Jinak to ani nejde, vždyť tímto aktivujeme zákon přírody. Dříve či později se stane to, co jsme si představovali a procítili. Důležité je pouze, abychom si to upřímně přáli a byli ochotni stát se zde ve fyzické rovině prostředníky, aby se skrze nás mohlo projevit dobro a ukotvit se na Zemi.

Na Zemi neexistuje síla, jež by byla silnější nežli moc milujících lidí, kteří bezpodmínečně touží dosáhnout toho, co milují. Spojíme-li sílu své lásky a vůle, není nic silnějšího. Poté – jako protiváhu strachu, který dnes nosí v sobě většina lidí – vložíme vědomě do společného pole dokonalý svět, který milujeme a chceme jej manifestovat. A ten se také zhmotní.

Nestačí si lepší svět pouze přát ve smyslu: „Ach, ano, bylo by hezké, kdyby...“ Abychom něco účinně vložili do kolektivního pole, musíme po tom toužit vši silou své vůle a vnímat to jako jedinou myslitelnou možnost pro naši budoucnost. Provést to je společným úkolem nás všech, lidských bytostí, poněvadž my jsme ti, kteří se inkarnovali sem na Zemi. Duchovní svět nám s tím pomůže, avšak jsme to my, obyvatelé Země, kdo to nejdříve musí chtít, poté to procítit ve svém srdci, a konečné to i uskutečnit. Dokonalý svět by měl být jedinou možností, která přichází v úvahu jako naše budoucnost. Jakmile se toho zúčastní dostatek lidí, vize dobra se projeví na Zemi, a pak už nezáleží

na tom, jaké příběhy nám kdo vypráví nebo jaké divadlo před námi hrají.

Vypravěči vám předsouvají své příběhy, jelikož dobře vědí, že své plány nejsou schopni sami zhmotnit. Sice mají vůli je realizovat, ale je jim jasné, že bez vaší podpory – přesněji řečeno bez vašeho strachu – jsou zcela bezmocní, a že jim neprospívá, jestliže v ně nevěříte a nebojíte se. Právě proto vám musejí vyprávět tyto znepokojivé příběhy, ba postarat se o to, abyste jim je uvěřili. Aby dosáhli toho, co chtějí a oč jim ve skutečnosti jde, musejí vás co nejvíce vyděsit. Využívají k tomu výše zmíněné přírodní zákonitosti, že se projeví právě to, co lidé cítí. Pociťuje-li mnoho lidí strach, protože očekávají něco špatného, pak se začne projevovat toto špatné víc a více — a sice jen a právě kvůli tomuto strachu. Není to šílené? Pokud by se nikdo neobával zlé budoucnosti, nemohlo by se stát nic zlého! Přitom jsou příběhy těchto vypravěčů v konečném důsledku jenom příběhy, ba ani neukrývají v sobě špetku pravdy. Představte si, že by jim od zítřka jejich příběhy nikdo nevěřil?! Co by potom všichni tito vypravěči zmohli?

My naštěstí tento zákon známe též a můžeme ho využít v náš prospěch, abychom se jako kolektiv nasměřovali na to, co chceme my. Chceme-li opak strachu, chceme-li lepší svět, musíme opak strachu také pocítit, aby se mohl tento lepší svět projevit. Proto je tak důležité právě v nadcházejících měsících neztratit víru a zaměřovat své vědomí na pozitivní věci – bez ohledu na to, co nám kdo říká a jaká opatření nařizuje.

Možná, že to, co jsme zažili na jaře 2020, byl pouze jakýsi test, jak to proběhne, poměrně neškodná zkouška. Pokud již tento pokus vyvolal tolik negativních účinků – jako například

u spousty lidí, kteří přišli o zdroj svých příjmů, a již neví, jak dále – lze předpokládat, že prosazení samotného plánu bude mít mnohem větší účinky. Dobrá zpráva však je: My jako kolektiv můžeme průběh událostí ovlivnit. Jelikož to, co je rozhodující pro průběh událostí mezi dneškem a zmiňovaným happy endem, je kolektivní vědomí nás coby celého lidstva. Čím vyšší jsou naše kolektivní vibrace – jinými slovy, čím bdělejší jsme –, tím méně šílených bude několik příštích měsíců. Jsme schopni zabránit mnoha podivným a nepříjemným věcem, avšak vyžaduje to od nás vysokou úroveň kolektivního vědomí.

Kolektivní vědomí podporuje a ovlivňuje každý člověk. Proto to nejlepší, co může učinit každý z nás – jak pro sebe, tak pro kolektiv –, je postarat se, aby se nám osobně v našem nitru co nejvíce dařilo. Zachovejme si důvěru a naději navzdory všemu. I když se věci zhorší, vnímejme to pouze jako přechodnou fázi a nebojme se, že to potrvá sto let. Neobávejte se: Nestrávíme dalších sto let s koronavirem. Bude to trvat mnohem, mnohem kratší dobu.

Momentálně jsme ve fázi očisty, kdy opouští planetu Zemi všechno, co se nechce podílet na pozdějším vytváření krásnějšího světa. Jak dlouho bude trvat toto přechodné období, není přesně určeno, ale nějakou chvíli jistě potrvá. Zaprvé vládcí, kteří v současnosti ovládají tuto planetu, nemají chuť odejít. A za druhé, tady ve fyzickém světě vždy trvá trochu déle, než se něco zhmotní, neboť lidské vědomí musí být pro změny otevřeno. Z toho důvodu se dokonalý svět s největší pravděpodobností neobjeví přes noc.

Velmi důležitým faktorem tohoto přechodného období je to, že se učíme ve všem vidět a podporovat pozitivní aspekty.

Žijeme v dualitě. To znamená, že pokud v určité situaci vnímáme něco jako nedobré, pak v ní musí být i něco dobrého, pozitivního, ačkoliv to hned nevidíme. Někdy je toto pozitivní pohřbeno natolik hluboko pod horou negativního, že uvěříme tomu, že ve skutečnosti vůbec neexistuje. Přesto všechno negativní obsahuje i něco pozitivního. Rozpoznáme to však pouze tehdy, pokud připustíme myšlenku, že by se v dané situaci skutečně dalo objevit i něco pozitivního. Jsme-li přesvědčeni, že to tak nemůže být, pak to ani nenajdeme. Mimochodem, v tomto ohledu můžeme využít své pomocníky v duchovním světě a požádat je, aby nám pomohli vidět to pozitivní.

Současné události bychom si však neměli ani přikrášlovat, protože mnoho lidí tím skutečně trpí. Přišli o práci, tím pádem o své finanční zabezpečení, a neví, jak to v jejich životě půjde dále. Přesto bychom se měli snažit vidět ve všem negativním to, co je pozitivní. Především bychom se měli pokusit vzít si z aktuální situace něco pozitivního pro náš vlastní život, a je-li to možné, brát věci s humorem. Toho dosáhneme pouze tím, nebudeme-li brát celý příběh tak vážně a nenecháme se znepokojovat a děsit. Pokud jde o mě samotnou, někdy se dokonce těším na to, co přijde, i přes momentální těžké období. Umožní nám to překonat a pustit vše staré, společně vybudovat něco nového a lepšího.

Manifestace dokonalého světa, jež si zamilujeme a chceme, z naší strany nevyžaduje ve skutečnosti žádné velké úsilí. Jako v životě ve všem, je i toto otázka priorit. Co se nachází na prvním místě našeho seznamu priorit, děláme jako první a s největší energií. Jestliže je pro nás dostatečně důležité, abychom žili v dokonalém světě, určitě si každý den najdeme dvě nebo tři minuty, abychom si tento svět vizualizovali. Dvě nebo tři minu-

ty — více není třeba. Avšak, jak jsem řekla, je důležité provádět to nejen ve své mysli, nýbrž to i pocítit ve svém srdci.

Uvedu příklad: Mobilní telefon funguje, pouze když je nabitý – a k tomu potřebuje napájecí kabel. Naše myšlenky představují mobilní telefon a naše pocity nabíjecí kabel, který telefonu dodává energii. Mobilní telefon nefunguje bez nabíjecího kabelu, a ani síla našich myšlenek nefunguje bez síly našich pocitů. Pocity nám poskytují potřebnou energii, aby se to, co si myslíme, mohlo projevit ve 3D. Proto je tak důležité abychom to, co nosíme v hlavě, opravdu procítili i v srdci. Funguje to pouze spojením síly hlavy a srdce.

Pokud tento zákon známe, je určitě vhodné představovat si co nejvíce pozitivních věcí a zakoušet co nejvíce pozitivních pocitů. Představovat si, nebo se dokonce obávat, že svět zanikne, nepospěje ani nám, a nepomůže ani světu. Ale představovat si, že vše, co nyní prožíváme, je jen dočasná fáze čištění, nám udělá dobře a také pomůže lidstvu coby kolektivu. Jak jsem již zmínila, sama nevím, jak dlouho tato fáze potrvá, nemyslím si však, že za pár měsíců bude úplně po všem. Na druhou stranu to ani nebude trvat roky. Každopádně, je to jen fáze.

Nyní jsme na začátku období, o němž jsme věděli, že jednoho dne přijde. Jsme na začátku fáze, na niž se stále ještě můžeme připravit — fyzicky i psychicky. Pokud se nám podaří ji takto vnímat, nebude pro nás osobně tolik kritická. Samozřejmě, bude poněkud obtížnější pro ty lidi, kteří o tom všem stále nechtějí nic slyšet nebo se chtějí zuby nehty držet starých vzorců. Ale pro toho, kdo se připravil a kdo má srdce otevřené novým poznatkům a změnám, to tak zlé nebude. Vědomě nebo nevědomě jsme byli všichni informováni o tom, že tato fáze přijde a že

nebude snadná. Období, které nás čeká, nebude pravděpodobně procházka růžovým sadem, ale jednou bude po všem a všechno dobře dopadne.

Mimochodem, to, co vypravěči příběhu v současné době plánují, je srovnatelné s tím, co se stalo krátce před pádem Atlantidy. Tehdy si jistě bytosti hrály s geny a lidskou DNA a prováděly podivné technologické experimenty. Momentálně se nacházíme v podobném bodě. Atlantida zanikla, což však neznamená, že zanikne i náš svět. Tentokrát se jedná pouze o přechodné období, během něhož může být náš život poměrně náročný. Pokud se to skutečně odehraje tak, jak si to naplánovali vypravěči, může se stát, že zemře více lidí než obvykle. To nemusí být nutně způsobeno virem; mohlo by to mít nejrůznější jiné příčiny.

Znovu opakuji: doba, již máme před sebou, nebude právě snadná, ale zaprvé jedná se pouze o dočasnou fázi a zadruhé nakonec všechno dobře dopadne. Je velmi užitečné si tyto dvě skutečnosti neustále připomínat.

Neříkám vám to proto, abych vás vydělala, právě naopak – chci vás tím vyzvat, abyste se s touto perspektivou vypořádali beze strachu, pakliže jste tak ještě neučinili. Čím lépe se vnitřně připravíte, tím méně zlé to pro vás bude. V tuto chvíli nemůžeme udělat nic víc, než se připravit a do společného pole vložit obraz ideálního světa. Aktuální průběh událostí by jistě bylo možné změnit k lepšímu okamžitě – náhlým navýšením kolektivní frekvence vědomí, a proto nevylučuji, že to, co přijde, vůbec nemusí být tak špatné. Naším vědomím všichni neustále působíme na světové události. Existuje však velká pravděpodobnost, že to bude určitou dobu velmi zvláštní, nijak moc příjemné.

Přesto bychom zejména v této fázi měli do kolektivního pole vnášet obraz ideálního světa, vždyť to je, co chceme. A právě to určitě nakonec přijde. V konečném důsledku všechno dobře dopadne, to je jisté. Jde jen o období mezi současným stavem a koncem celého tohoto příběhu, než události nabерou velmi pozitivní a radostný směr. Je to pouze o této přechodné fázi. Považuji to za důležité, tudíž to neustále zdůrazňuji. Je však na každém z vás, jak se k tomu postavíte.

Nebát se – bez ohledu na to, co se děje

Považuji za velmi důležité myslet samostatně a jednat za sebe odpovědně. I když posloucháte mě, nemusíte věřit všemu, co vám říkám, vždy byste měli nad problémy uvažovat i sami.

Samostatně myslet a nést odpovědnost za to, jak a kde získáváme informace, nás ovšem neučili. Způsob, jak vidíme svět a jakým informacím věříme, přímo ovlivňuje naše vědomí, a to je rozhodujícím faktorem ve všem. Naše vědomí je také to jediné, co může našemu životu poskytnout stabilitu, když se zborší na fyzické úrovni obvyklé okolnosti a náhle přestanou existovat nebo nejsou dostupné věci, které jsme považovali za samozřejmé. Proto je našim nejdůležitějším úkolem udržovat své vědomí otevřené a neuzavírat ho ze strachu.

Pokud máte vědomí otevřené a stabilní, nezáleží příliš na tom, zda tomu, co vám tvrdí vypravěči, věříte, či nikoliv. Ač třeba chcete věřit příběhu, že současný virus je velmi nebezpečný a mohl by nás všechny zabít, stále bych vám doporučovala nepoddávat se strachu. Nebo chcete-li věřit, že vás ochrání rouška,

nete ji a mějte radost, že maska na vás dává pozor. Pokud jde o mě, mám na to vše trochu jiný pohled. Ale nikdo z nás nemá právo měnit druhé, neboť každý člověk je zodpovědný sám za sebe a může změnit jen sám sebe. Chce-li někdo věřit, že tu jde o něco velmi nebezpečného a že je třeba se před tím chránit rouškou, má na to právo. Můžeme aspoň poprosit, aby se nebál. Otázka, zda roušku nosit, nebo ne, opravdu není zásadní; rozhodující je, zda se utápíme ve strachu, nebo ne. O to jediné jde. Poněvadž máme-li strach, neslyšíme své srdce a svoji duši, a nemůžeme otevírat a rozšiřovat své vědomí; nacházíme se v režimu přežití. A na strach můžeme skutečně zemřít. Jak jsem zmínila již dříve, teoreticky můžeme zemřít na cokoli, strach nevyjímaje.

Kromě toho, že strach může být smrtelný, existují zde ještě dva problémy: Strach snižuje naše vědomí a brání nám jasně vidět. A nyní potřebujeme právě jasný zrak, abychom rozpoznali, co je pro nás správné a co špatné, aby se nám vnitřně dařilo. Samozřejmě, je zcela normální, že tu a tam máme špatný den, ba i týden, ale měli bychom dbát na to, abychom byli celkově v pohodě, abychom zůstali vnitřně stabilní a optimističtí. Proto je zásadní nebát se.

V současné době se miliardy lidí potácí ve strachu a obavách, což přímo či nepřímo ovlivňuje každého z nás. Neboť všichni jsme součástí lidského kolektivu, a proto každý z nás může být v okamžicích nedostatku bdělosti přemožen a infikován kolektivním strachem. Dejme tomu, že se nacházíme v místnosti s pěti nebo deseti lidmi, z nichž každý má z něčeho panickou hrůzu. Dříve či později se atmosféra strachu na nás podepíše a i my začneme pochybovat – i když ve skutečnosti víme, že obavy druhých jsou neopodstatněné. Energetická pole nás všech

se navzájem a neustále ovlivňují. Tudíž bychom se měli opět a znovu ptát, zda emoce, které právě cítíme, skutečně pocházejí od nás samých, nebo jsme je z nepozornosti převzali od druhých.

Místo toho, abychom se nechali nakazit atmosférou strachu, můžeme vědomě udělat pravý opak. Můžeme do společného pole vyslat svoji nebojácnost a důvěru v to, že nakonec všechno dobře dopadne. Tím podpoříme nejen ty lidi, s nimiž jsme fyzicky v kontaktu, nýbrž i ty, které přímo neznáme. Naše důvěra v to, že všechno bude v pořádku a že nás naši strážní andělé s láskou vedou a podporují nyní i v příštích měsících, vyšle do společného informačního pole zcela jiné vibrace.

Naši andělé strážní nás celou dobu vedou a pomáhají nám, ovšem my si to někdy neuvědomujeme. Na tom, co nám vysílají, aby nás podpořili, většinou není tučně napsáno „**POMOC PRO TEBE**“. Provázejí nás spíše jiným způsobem: „náhodou“ něco spatříme, něco se dočteme nebo uslyšíme, a díky tomu získáme potřebné informace, které můžeme konstruktivně použít.

Jakmile vaše duše učiní rozhodnutí „Chci projít tímto obdobím co nejlépe.“, dostane se vám shora odpovídajícího vedení a obdržíte i potřebné informace, aby se to mohlo uskutečnit. Pouze je třeba poté sledovat vodítka, která jste obdrželi. Uvedme si příklad: Řekněme, že za vámi někdo přijde a sdělí vám, že se změnil jízdni řád autobusů, a váš autobus vyrazí o deset minut dříve než obvykle. Pokud této informaci nevěříte a pomyslíte si: „Ne, to nemůže být pravda, vždyť to doposud bylo pořád stejné, proč by se na tom mělo něco měnit?“, a nadále budete přicházet na zastávku v obvyklou dobu, autobus vám po-

každé ujede. Co více se dalo dělat, než vás o tom informovat? Na druhou stranu, pokud si upozornění vyslechnete a zachováte se podle něj, všechno bude v pořádku.

To nejlepší, co teď můžeme udělat, je zaprvé nebát se a zadruhé zajistit, aby nám bylo uvnitř dobře a naše vědomí zůstalo stabilní, bez ohledu na to, co se bude dít v příštích měsících. **JEDNODUŠE – NEBÁT SE.** Víme, že nakonec všechno dobře dopadne, a bude-li to naše duše chtít, vždy o nás bude postaráno. Ani já nevím, co se přesně stane. Možná to bude tu a tam obtížné a náročné. Nebo se situace třeba změní a zase tak špatné to nebude. I to je možné, avšak nespolehlá bych na to, že se najednou všechno změní a že budeme ušetřeni všech výzev. Pokud vše půjde hladce, bude to o to lepší.

K tématu strachu bych chtěla ještě dodat, že existuje něco jako „dobrý“, opodstatněný strach a strach „zbytečný“, nepodložený. Bojíme-li se například skočit z vysokého mostu či přeběhnout rušnou dálnici, jedná se o opodstatněnou a smysluplnou formu strachu. V jiných situacích zase stojíme se svými – ničím nepodloženými – obavami v cestě pouze sami sobě.

I kdybychom se nacházeli uprostřed nebezpečné globální pandemie, pokud bychom z ní měli strach, nikam bychom se nedostali. Pandemie by tu byla i tak. Dokonce i tehdy, věříme-li, že na vir můžeme zemřít, otázkou zůstává: Jak chceme zemřít – raději se strachem, nebo bez něj? Předpokládám, že většina lidí dává přednost zemřít co nejšťastnější a beze strachu. Již jen z tohoto důvodu je vždy dobré se nebát. Protože buď nezemřeme, což má samozřejmě své výhody, nebo zemřeme, ale aspoň šťastní a plní důvěry místo strachu. A jak jsem řekla: Bez ohledu na pandemii můžeme teoreticky kdykoliv zemřít na cokoliv.

Podle toho, jak to vnímám já, je hlavním cílem všech nařízeních a opatření udržovat naše vědomí na nízké úrovni a co nejvíce snížit kolektivní vibrace lidstva. Naše vědomí je udržováno na nízké úrovni neustálým strachem ze ztráty zaměstnání či domova, anebo z toho, že naši příbuzní a přátelé, případně my sami, vážně onemocníme nebo zemřeme. Samozřejmě, pokud se nás tyto problémy přímo dotýkají, měli bychom se jimi vážně zabývat; na tom není nic špatného. Ale i to lze provádět beze strachu.

Strach je v tom všem jediným skutečným problémem, jelikož nám zamlžuje jasný pohled a snižuje naše osobní vibrace. Z mého pohledu je to jeden z hlavních důvodů, proč nám vyprávěči servírují tento příběh: Vyděsit nás a držet nás ve strachu.

Je pochopitelné, že když se člověk neustále zabývá svým přežitím, jiné okolnosti – například duše nebo vyšší životní smysl – ho tolik nezajímají, protože se zabývá „zásadními“ záležitostmi. Abychom se mohli zabývat filosofickými či spirituálními tématy, je zapotřebí prostředí, v němž neřešíme základní přežití. Starat se o své přežití je naprosto přirozené a v pořádku, vždyť koneckonců zde chceme žít, ba měli bychom žít dobře. Problémem je jen strach.

Jako ti, kdo jsou o něco probuzenější a vědomější, je nyní v naší odpovědnosti vnášet do společného pole opak strachu. Nemůžeme to očekávat od lidí, jež sužuje reálný strach, a ještě nejsou schopni vnímat duchovní dimenze. My však tuto příležitost máme a spolu s ní i odpovědnost to dobré, co milujeme a co chceme, vědomě vkládat do kolektivního pole prostřednictvím soustředěné, sjednocené síly naší vůle a lásky. Pak se toto dobro stane jedinou možnou variantou budoucnosti Země:

Přejeme si dokonalý svět – tečka. Nakonec všechno dobře dopadne bez ohledu na to, jak dlouho to potrvá a co se stane mezi tím. To je jisté, jelikož jiná možnost neexistuje.

Ve všem vizte to pozitivní

Pozitivní na současnou situaci je, že se ve skutečnosti jedná o očistný proces, planeta Země se čistí a obnovuje. Dalším pozitivním aspektem je, že se nyní probouzí stále více lidí – těch, kteří by bez současných událostí spali ještě mnoho let. Tento podivný příběh burcuje ze spánku stále více lidí. Zjišťují, že nám mír, a vůbec dokonalý mír, nezaručí žádná politická strana ani vládnoucí organizace. Chceme-li opravdu mír a dokonalý svět, nezbyvá nám nic jiného, než začít u sebe – každý sám u sebe a ve svém vlastním okolí. Všichni jsme nyní vyzváni vědomě tvořit mír.

Mnozí již poznali, že politika nás lidi ráda nemá. Vlastně nás v lásce nikdy neměla a současná dění tuto skutečnost jen více zviditelnilo. Existují skutečnosti, které jsou pro někoho, kdo se s nimi ještě nikdy nezabýval nebo s nimi nebyl konfrontován, jen těžko představitelné. Mohou způsobit malý šok a procitnutí, a člověk začne vidět věci jasněji. Tak si mnoho lidí nyní uvědomilo, že dokonalý svět, po němž toužíme, je v nás samotných, tudíž musíme začít u sebe. Dalším krokem je naučit se, že to, co si přejeme, je nevyhnutelné také skutečně procítit: Pokud totiž něco cítíme, začneme to rovněž prožívat a manifestovat.

Je to podobné, jako když poznáváme něco nového: Nejprve máme v hlavě teorii, představu, jak by věci mohly vypadat.

Avšak zatím to nepocítíme, ještě k dotyčné úrovni nemáme vědomý přístup. Například, řekne-li někdo, že všichni ve svém nejhlubším jádru jsme ryzí láska – někteří lidé mají pocitově k této úrovni reality větší přístup, jiní zatím ne. Avšak ti, kteří natolik dobrý přístup ještě nemají, nejsou ryzí láskou o nic méně nežli ti ostatní; prostě to zatím jen tak silně necítí. Teprve tehdy, když nějakou teorii opravdu procítíme, hluboko uvnitř víme, že je to realita, že je to tak.

Ve skutečnosti jsme všichni vždy přesně tam, kam se chceme dostat. Abychom se mohli duchovně rozvíjet, nemusíme chodit nikam jinam. Jde pouze o to rozpomenout se, znovu-objevit sami sebe. Sejmout ze sebe všechny ten pestrobarevný balící papír, jednu po druhé odstranit všechny dárkové krabice či cihly. Odejme-li všechno to, co nejsme, vrátíme se k tomu, čím ve skutečnosti jsme, čím jsme vždy byli a vždy budeme.

To, co nás odděluje od toho, čím ve skutečnosti jsme, jsou naše přesvědčení, naše vnitřní vzorce, představy a názory, z nichž jsou některé natolik silné, že se s nimi ztotožňujeme více nežli s láskou v našem nitru. Zaměňujeme tyto dvě úrovně a myslíme si, že my jsme jisté přesvědčení, jistá představa o nás samých. Přitom zapomínáme, kdo ve skutečnosti jsme. Je to důsledek skutečnosti, že jsme se inkarnovali do velké hry zapomnění a že jsme si zde postupem času přivlastnili nejrůznější cizí pohledy na svět.

Ale to, že si nemůžeme vzpomenout na vyšší pravdy, znamená, že neexistují. Láska, již každý z nás vždy byl a je, nikdy z nikoho z nás nezmezela. Jen jsme na ni zapomněli, prázdný prostor vyplnili něčím jiným a obalili se nejpodivnějšími vrstvami všeho možného.

Jakmile slyšíme, že jediná „skutečnost“, jež nás odděluje od ryzí lásky, již jsme vždy byli, jsou pouze naše přesvědčení, již to nezní tak hrozně. Jsou to přece jenom pouhá přesvědčení. Jistě, některá z nich jsou v nás ukryta natolik hluboko, že jsme se s nimi plně ztotožnili. A přesto — všichni v sobě lásku stále máme. Je samozřejmé, že pokud k ní nemáme vědomý přístup a necítíme ji, je pro nás obtížné v lásce jednat. Můžeme jednat jen tak, jak cítíme, a chybí-li nám přístup k lásce, cítíme jinak a následně také jinak jednáme. A přesto tuto lásku vždy nosíme v sobě a můžeme ji kdykoliv znovu-objevit a probudit.

Jste dokonalé bytosti, jež se nyní znovu probouzejí

Všichni jste dokonalé bytosti. Vždy jste dokonalými bytostmi byli, jste jimi i nyní a budete jimi také v budoucnu. Když se dívám na lidstvo, odhaluje se mi v nitru obraz a na tomto obraze vypadají všichni lidé krásně. Na tomto obraze jsou všichni lidé ryzí láska, pouze si toho jsou někteří vědomi o něco více nežli druzí. Někteří si již více uvědomují, že ve skutečnosti touží jen po lásce, jiní tomu ještě nevěří. Přesto vy všichni jste krásné bytosti – každý z vás!

Inu, dalo by se říci, že lidé, kteří hledají lásku a duchovno vědoměji, jsou probuzeni více nežli ostatní. V jistém ohledu je to sice pravda, avšak duchovnost není jedinou oblastí, kde lze vidět projevy probuzení. Mimo to existuje též oblast kritického prověřování informací a nezávislého myšlení, kde musí dojít k probouzení, a to se v současné době rovněž děje. Například někteří lidé tvrdí, že se konečně probudili; přišli na něco z toho,

co se odehrává na pozadí světových událostí. To je také pravda, jelikož v tomto ohledu jsou skutečně probuzenější než ti, kdož stále slepě věří všem historkám, které se jim předkládají.

Mezi lidmi, kteří již vědí, že to, co nám předvádějí jako světové události, je jenom „divadelní hra“, jsou i tací, kteří nikdy nepřemýšleli o tom, že všichni jsme ve skutečnosti nesmrtelné duše a ryzí láska. A přesto jsou ve své oblasti bdělejší nežli ostatní; dalo by se říci, že jsou částečně probuzeni. Na druhé straně mezi lidmi zabývajícími se duchovnem žije hodně jedinců ve světě natřeném „narůžovo“, kde se vyskytují samé duhy a samí jednorozci. To může být hezké, ale je to pouze část celé skutečnosti, přičemž další důležité části zůstávají v pozadí.

tito lidé jsou probuzeni ve své oblasti více nežli ostatní; i oni jsou částečně probuzeni. Pravděpodobně v tuto chvíli není nikdo zcela probuzen ve všech oblastech – ani já ne. Pro každého z nás ještě někde existuje něco nového, co se můžeme naučit.

Největší rozdíl mezi těmi, kteří ještě spí, a těmi, kdo se již probouzí, spočívá v tom, že probouzející se již vědí, že všichni jsme láska – a že právě tuto lásku ve všem hledáme.

Již víme, po čem pátráme. Spící lidé, kteří se doposud nezamýšleli nad vyšším smyslem života, pravděpodobně nikdy nenapadne, že to, co hledají, je láska. A tak hromadí peníze a kupují si třeba drahá auta, oblečení, obydlí nebo touží vlastnit nějaké jiné věci ve fyzické rovině, nevědomky totiž doufají, že to vyplní mezeru, kterou cítí ve svém nitru. Neuvědomují si, že touto prázdnotou je nedostatek lásky, a to nikoliv nedostatek každodenní lásky, nýbrž láskyplného spojení s Božstvím, jež kdysi měli. Právě toto láskyplné spojení hledají ve svém nitru všichni lidé.

Někteří to již vědí, jiní ještě ne. Můžeme být vděční za to, že to již víme – a také za to, že víme, že lásku, již hledáme, nenajdeme u druhých ani na nějakém místě, nýbrž jen a pouze v sobě. Přirozeně, existují lidé, kteří mají v sobě spoustu lásky a mohou nám ji připomínat, a samozřejmě, existují místa, z nichž vyzařuje spousta lásky – přesto nemohou zcela zaplnit naši vnitřní prázdnotu.

To, co skutečně hledáme, je totiž spojení s láskou, jíž jsme my sami. To potom znamená, že touto láskou, již hledáme, jsme také kdysi museli být. Vědomě či nevědomě si přece můžeme přát jenom něco, co známe. Tudíž jsme tam všichni kdysi byli, a všichni se jednou probudíme a uvědomíme si, že celou dobu hledáme ve skutečnosti jen lásku, jíž jsme sami.

Dříve nebo později se probudí každý člověk – jinak to ani nejde. Jestliže my sami jsme tím, co hledáme, pak to tak musí být. Ne každý se však probudí letos či ještě v této inkarnaci.

Skutečnost, že my všichni jsme láska, je též důvodem, proč natolik hluboce toužíme po dokonalém světě. Láska, již nosíme v sobě, je dokonalá – a my chceme v naší pozemské existenci pociťovat a prožívat navenek znovu to, co máme v našem nitru. Každý z nás si přeje, aby byl náš svět krásný a celistvý, ačkoliv můžeme mít různé představy o tom, jak toho dosáhnout. Na tom není nic špatného, jelikož každý z nás je ostatně jedinečný.

Na co bychom neměli zapomínat, je, že vše závisí na našem vědomí. Naše kolektivní vědomí je rozhodujícím faktorem v tom, co se stane mezi dneškem a oním happy endem, kdy stejně všechno dobře dopadne. Proto je v tuto chvíli naším nejdůležitějším úkolem, aby každý z nás dbal o to, aby se jeho vědomí

dařilo co nejlépe. I když někdy máme špatný den, ba dokonce týden, měli bychom to prostě přijmout a nesnažit se to nějak uměle vytlačit. Pokud totiž proti tomu bojujeme nebo se za to odsuzujeme, naše vibrace okamžitě klesají ještě níže. Jestliže však všechno, co nemůžeme změnit, beze strachu přijmeme, naše vibrace se okamžitě navýší.

Nezapomínejme: My všichni jsme lidé – a všichni jsme tak trochu mimořádní. Jinak bychom tu teď nebyli.

Otázka z publika: Někteří lidé se domnívají, že brzy může dojít k povinnému testování, později dokonce k povinnému očkování nebo genovým experimentům. Jak se k tomu máme stavět? Je možné odstranit nežádoucí účinky těchto látek energeticky, pomocí vysokých vibrací?

Odpověď: Naše osobní vibrace mají přirozeně vliv na všechno v našem životě, a tedy i na to, jak na ně zareaguje naše tělo. Dalším faktorem je však i to, jaké zkušenosti si kdo zvolil na úrovni duše, čili jaké učební úkoly si pro tuto inkarnaci naplánoval. Možná jsme se rozhodli i pro to, že zde zažijeme určité zkušenosti, abychom si vyzkoušeli, čeho jsme schopni.

Pokud se nyní vědomě rozhodneme, že nechceme mít v těle kupříkladu účinky určitého očkování, mohou naše vysoké vibrace tyto účinky neutralizovat. Je však lepší se do takových situací vůbec nedostát, ba již předtím požádat o odpovídající ochranu. Pokud však tomu z nějakých důvodů nelze uniknout, můžeme požádat o pomoc své duchovní pomocníky i poté a dát jim pokyn, aby napravili všechny tím vzniklé škody. Je to možné, aby to však fungovalo, nesmíme o tom pochybovat. Musíme o tom být přesvědčeni a důvěřovat tomu, že to naši pomocníci dokážou. Musíme si být jisti, že to funguje.

Opět je zásadní, abychom se nebáli ani takovýchto věcí. Nemáme důvod se bát, neboť víme, že nakonec všechno dobře dopadne. Měli bychom si to neustále připomínat a ničemu bychom neměli dovolit, aby nám tuto víru nahlodalo – bez ohledu na to, s jakými šílenými nápady vypravěči příběhů ještě přijdou. Nakonec všechno dobře dopadne, to je jisté. A čím více lidí to bude opravdu chtít a pocítit to ve svých srdcích, tím rychleji bude celá ta nesmyslná záležitost za námi a tím více bude možné zabránit podivným situacím a opatřením, nebo je aspoň zmírnit.

Otázka: Co můžeme předat svým dětem, aby se v nadcházejícím čase nepoddaly strachu?

Odpověď: Na jedné straně je třeba zajistit, aby si děti udržely spojení se svým srdcem. To je nejdůležitější. Na druhou stranu byste se ani vy sami neměli poddat strachu. Pokud se bojí rodiče, převezmou jejich vibrace i děti. Rodiče by měli být pro své potomky vzorem, poněvadž děti cítí, zda jejich rodiče myslí něco vážně, či nikoliv. Cítí, zda se rodiče bojí, či nikoliv; a podle toho je to pro ně buď těžší, nebo snazší. Čím více jsme ve spojení se svým srdcem, tím lépe vycítíme, co je z toho obrovského množství informací, jimž jsme vystaveni, pravdivé, co nikoliv. Tato jasnost a jistota poté budou vyzařovat i na děti.